

Nová doba. „Provedou jim to záměrně.“ Děti platí za potřeby LGBT rodičů

- CZ24 News | 11. srpna 2023

ČESKO: „Když Prague Pride v roce 2011 začínal, tak se o tom ani neodvážili mluvit,“ vzpomíná komentátor a aktivista Michal Semín na to, jak se tenkrát řešilo téma LGBT a zakládání rodin. Nyní se už o tématu mluví. I se vším, co s tím souvisí, tedy s „odnošením“ dítěte pro někoho jiného, darováním vajíček, spermatu a s právem na to znát své skutečné rodiče. „Takové dítě nezná svou matku ani svého otce, což může v životě přinést problémy,“ varuje Semín a dodává, že homosexuální páry se snaží naplnit svou přirozenou potřebu, ale platí za to děti.

Součástí týdne Prague Pride byl i přípravný kurs pro lesby, gaye, bisexuály, transgender osoby a další identity, které plánují založit rodinu. Pod názvem Plánování duhové rodiny jsou instruováni především ohledně právních aspektů osvojování dětí. **ParlamentníListy.cz byly v „Duhovém domě“ zřízeném na Střeleckém ostrově u toho.**

„Já si vzpomínám, když Prague Pride v roce 2011 začínal, tak se o tom ani neodvážili mluvit,“ poznamenává k tomu pro ParlamentníListy.cz křesťanský aktivista a komentátor Michal Semín. Veřejně se tehdy mluvilo pouze o registrovaném partnerství a o světě tolerance.

Vše se mění především od roku 2018, kdy nezisková organizace Prague Pride s dalšími neziskovkami založily lobbistický spolek Jsme fér, který si jako svůj cíl oficiálně klade změnu zákonné úpravy manželství a již pět let v tomto směru systematicky zpracovává poslance.

Naposledy to byl diskusní panel v Senátu, který vešel ve známost tím, že se na něm předsedkyně Poslanecké sněmovny Markéta Pekarová Adamová při projevu o smutných osudech jejích přátel s menšinovou orientací rozplakala.

I mezi poslanci, kteří agendu podporují, ale zaznívají hlasy, že pokud bude zajištěna rovnost práv s

klasickým manželstvím, je možné uvažovat o tom, že by se v případě LGBTI+ lidí našel jiný název, než „manželství“, které mnozí mají spojené s tradiční rodinou.

To však byla na debatě na Prague Pride příkře odmítnuto. „Manželství pro lesby a gaye má rovinu právní a faktickou, ale pak má jistě i rovinu symbolickou. Jde o symbol, ke kterému jsme byli všichni vychováni. Společnost je nastavená tak, že je nám od dětství vštěpováno, jak je pomalu cílem našich životů najít si toho prince a princezna bude v bílých šatech,“ vysvětlovala Tereza Kadlecová, která kurs vedla. A odmítla, že by šlo o nějaký „truc“, jak se také říká.

Tereza Kadlecová ve spolku Prague Pride vede sekci vzdělávání. Předtím v Člověku v tísní řídila jeho vzdělávací aktivity Jeden svět na školách.

Kromě přednášek je též autorkou brožury Ona a Ona plánují rodinu. Čerpá i z vlastní zkušenosti. Sama totiž vychovává dva syny, společně s partnerkou a spřáteleným párem gayů.

Na diskusi mimo jiné vysvětlovala, jak je se svým rodinným modelem spokojená. „Jsem s ním spokojená. Kdyby zde seděli další členové mé rodiny, tak by si každý řekl své. Máme dvě domácnosti. Tou hlavní pro děti je ta u mám. Nemáme klasickou střídavou péči. Je to zhruba sedmdesát na třicet procent, kdy jsou synové s tátou,“ vysvětlovala. Občas prý pořádají akce i „ve čtyřech“, ale někdy je to dost na nervy.

„Asi tušíte, že největším úskalím tohoto modelu je komunikace... Nic nejde dopředu přesně naplánovat, vše může být úplně jinak... Je důležité domluvit základní věci a pak jsme to nechali plynout...“ vysvětlovala.

Důležité podle ní je, že všichni čtyři rodiče mají podobný hodnotový svět a jsou na podobné „vlně“. V minulosti na Radiu Wawe hovořila o tom, že hlavně chce, aby synové věděli, že jejich rodina je naprosto v pořádku tak, jak je.

Celá ta agenda darování spermií a vajíček...

Značná část debaty probíhala k tématu oplodnění. Česká republika je prý vyhlášena jako velmi benevolentní a nahrává anonymitě. Anonymní dárce jsou chráněni a ani dítě samo tu nezjistí, kdo je jeho otcem, což je jinde od osmnácti let možné. Kadlecová české fungování popsala tak, že se tu „jakoby systematicky porušuje právo dítěte“.

S tím ale nesouhlasí Michal Semín. „Je to samozřejmě porušování zákonů, ale i rovněž Úmluvy o právech dítěte, kterou Česká republika podepsala a měla by se jí řídit. Tam je právo dítěte znát své rodiče.“

„Vlastně celá ta agenda darování spermií a vajíček je porušením práv dítěte,“ souhlasí Jana Jochová z Aliance pro rodinu.

V západních zemích, které jsou v tomto procesu dále, už jsou i první rozsudky ve věci práva dítěte znát své biologické rodiče, a ty se celkem jasně kloní k tomu, že toto právo mají. V důsledku toho je podle Jochové v západních zemích trendem zajišťovat tato práva dětí i legislativně.

V Česku by uvítala především úpravu tzv. „surogátního rodičovství“, což je z angličtiny pocházející termín pro odnošení dítěte jinému páru, na kterého poté převedete rodičovská práva, která vám porožením dítěte vznikají. U nás zatím není tato forma rodičovství nijak upravena a je v naprostém vzduchoprázdnu. Ani se podle Jochové vlastně přesně neví, jak rozsáhlý tento fenomén je.

Nedostatek v legislativě by mohl být zhojen poslaneckým návrhem poslankyň Heleny Válkové a

Zuzany Ožanové, podaným v dubnu. Aktuálně by měl ležet na vládě.

Tuto regulaci, poměrně striktní, vysvětlila poslankyně Válková tak, že původně zamýšlená nezištná pomoc neplodným párům se zvrhla v regulérní obchod s dětmi.

Z pána jsme udělali dárce...

„My dostaly tip přes známé známých. Přemýšlely jsme, komu říct, aby nějaký kamarád neměl celý život výčitky, že podepsal nějaké papíry. Byla jsem názoru, aby se té doktorce řekla pravda, že jsme spolu deset let, že chceme rodinu... A z pána, který tam s námi byl, udělali dárce... Nechtěly jsme nějakého tajemného skřítky,“ zaznělo také v diskusi.

Michael Semín k tomu pro ParlamentníListy.cz poznamenává, že ten přírůstek s „tajemným skřítkem“ je hořce ironický.

„Lidé možná nevědí, jak to při tom náhradním rodičovství chodí. Oni jsou k tomu potřeba celkem čtyři lidé. Dárkyně vajíčka, ta je anonymní, pak surrogátní matka, která to dítě odnese a porodí, a dva muži, jejichž sperma je promícháno, aby byla zachována anonymita,“ vysvětluje. Takové dítě nezná svou matku ani svého otce, což může v životě přinést problémy jak zdravotní (preventivní diagnostika nemocí podstatně pracuje s dědičnou anamnézou), tak i partnerské. Semín zmiňuje i potenciální nebezpečí incestu, pokud někteří dárce darují svůj genetický materiál opakovaně.

„Pokud má takto prometheovským způsobem vznikat lidský život, tak se těžko divit tomu, kdo to vnímá jako zvěrstvo,“ krčí rameny Semín.

„Je to uspokojení potřeb oněch rodičů v homosexuálním svazku, které jsou na jednu stranu pochopitelné a přirozené, ale cena je vybírána především na jejich dětech. Navíc ve spojení s tím, že dítě plánovaně vychovávají pouze dvě ženy či dva muži, což se do jeho snahy o životní rovnováhu jistě podepíše,“ uzavírá Semín.

Jana Jočová z Aliance pro rodinu vnímá jako zásadní problém to, že takové děti musí žít v rodinách zvaných jako restituované či patchworkové. „Takové soužití je složité vždy, i když jde třeba o sloučení rodin dvou manželů s vlastními dětmi. Ale na tomhle je neuvěřitelné, že to ti rodiče těm dětem provedou záměrně,“ vysvětluje svůj problém.

„Pro mě je to nepochopitelné, pokud mám někoho rád, tak pro něj přece chci to nejlepší,“ dodává pro ParlamentníListy.cz.

Debaty se na Prague Pride rozvinuly i kolem právního ukotvení rodičovství, házelo s termíny rodič biologický a rodič sociální, a padl i příběh, kdy rodiče biologické matky neakceptovali její „sociální“ partnerku a natvrdo dceři řekli, že pokud by se s ní něco stalo, budou chtít vnouče do péče.

Jedna z účastnic debaty se ptala, zda je v Česku nějaké dospělé dítě, které už prošlo celou „duhovou“ výchovou a mohlo by pohovořit o svých zkušenostech. Podle Kadlecové snad nějaký 21letý muž, kterého v „dřevních dobách“ vychovávaly dvě lesby. Dnes je prý aktivistou LGTBI+ hnutí. Jinak jsou tu děti do deseti let.

„Na to si ještě počkáme... Doufám, že dříve bude manželství,“ uzavřela Tereza Kadlecová.

ZDROJ